

เอกสารการประชุม

กระบวนการประชุมมีเอกสารประกอบการประชุมจำนวนหลายรายการ เราจะขอเอกสารการประชุม
ได้แค่ไหน มาดูครับ

นาย ก เป็นชมรมเครือข่ายด้านทุจริตคอร์รัปชั่น ภาคประชาชน มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วน
ตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมของหน่วยงานดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ คือ ๑) เอกสารคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการกำหนดราคากลางเงินงบประมาณโครงการเงินอุดหนุนจังหวัดจากรัฐบาล รวม ๑๓ โครงการ ๒) เอกสาร
วาระการประชุมพิจารณาราคากลางโครงการก่อสร้าง จำนวน ๑๓ โครงการดังกล่าว ๓) เอกสาร ป.ร. ๔ ป.ร. ๕
โครงการก่อสร้างดังกล่าว เพื่อตรวจสอบติดตามการดำเนินงานให้เกิดความโปร่งใส องค์การบริหารส่วนตำบล A แจง
เปิดเผยโครงการและรายละเอียดประกอบงบประมาณโครงการดังกล่าวทั้ง ๑๓ โครงการ ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่น
ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ
บังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ
ของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย
ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วน
ตำบล A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงาน
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙
(www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับ
ใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๗๐/๒๕๖๕)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

เอกสารเกี่ยวกับที่ดิน

การขอเอกสารเกี่ยวกับที่ดินก็มีความน่าสนใจว่า จะขอตรวจสอบ ขอดูเอกสารเกี่ยวกับที่ดินได้มากน้อยแค่ไหน มาติดตามกันครับ

นาย ก ได้มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินจังหวัด A เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ น.ส. ๓ ก และสารบรรณที่... หมู่ที่... ตำบล... อำเภอ... จังหวัด A สำนักงานที่ดินจังหวัด A ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร น.ส. ๓ ก และสารบรรณที่... หมู่ที่... ตำบล... อำเภอ... จังหวัด A ดังกล่าวให้กับนาย ก แล้ว แต่ปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำ (ท.ด. ๑๖) ของบุคคลภายนอก ซึ่งให้ถ้อยคำเป็นพยานในการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ซึ่งปรากฏตำแหน่งทางราชการและมีประวัติการทำงานของผู้ให้ถ้อยคำนั้น เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกถ้อยคำ (ท.ด. ๑๖) ของพยานในการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก) ตาม สค. ๑ เลขที่... หมู่ที่... ตำบล... อำเภอ... จังหวัด A ตามกรณีผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้แสดงเหตุผลหรือข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอว่า ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องอย่างไรกับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ ประกอบกับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลของบุคคลอื่น การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานที่ดินจังหวัด A ปฏิเสธการเปิดเผย จึงชอบแล้ว วินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๘๐/๒๕๖๕)

นายวรรณพงษ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

สำเนาคำให้การ

การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาทักคำให้การและหลักฐานสนับสนุนการไม่พบความผิดอื่น ๆ ของผลิตภัณฑ์ เพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้ครับ

นาง ก. ได้มีจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด A แจ้งการกระทำผิดกฎหมายของผลิตภัณฑ์ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์ เพื่อประสงค์ขอรับสินบนนำจับ แต่หน่วยงานได้เปรียบเทียบปรับเพียง ๗ ผลิตภัณฑ์ ส่วนอีก ๓ ผลิตภัณฑ์ หน่วยงานแจ้งว่าไม่พบการกระทำผิด นาง ก. จึงมีหนังสือถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด A ขอสำเนาทักคำให้การและหลักฐานสนับสนุนการไม่พบความผิดอื่น ๆ ของผลิตภัณฑ์ ๓ ราย คือ (๑) ขนม B (๒) น้ำดื่ม C (๓) น้ำดื่ม D สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด A ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และรายงานผลการดำเนินการไปที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว โดยเอกสารดังกล่าวถือเป็นเอกสารของทางราชการ ยังมีขั้นตอนเกี่ยวข้องกับกระบวนการของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงไม่สามารถเปิดเผยและส่งมอบเอกสารดังกล่าวให้ นาง ก. ได้ เนื่องจากการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาง ก. จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยย่อมไม่อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาง ก. เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เนื่องจากเป็นผู้แจ้งเบาะแสการกระทำผิด สมควรที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน อีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด A เปิดเผยบันทึกคำให้การและหลักฐานสนับสนุนการไม่พบความผิดของผลิตภัณฑ์ทั้ง ๓ ผลิตภัณฑ์ โดยให้หน่วยงานปกปิด สถานที่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่ของผู้ให้ปากคำ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๔๙/๒๕๖๕) นางสาวนายตา สมเที่ยง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”